

som Forsamlingen savner Competence til at udtale sig om, og forsaavidt maa man henstille Spørgsmaalet til nærmere Overtjelse andetsteds,

Forudsat imidlertid, at det findes rigtigt, at de for Landets andre Kommuner givne Love tages til Forbillede for Ordningen af de kommunale Valgretsbestemmelser i Kjøbenhavn, skal man dernæst bemærke, at det selvfølgelig maa være de for Landets Købstæder givne Bestemmelser, der her maa komme i Betragtning. Efter Lov om Købstadskommunerne 26de Maj 1868 § 6 er det nu en nødvendig Betingelse for Valgret til Byraadene, at den paagældende har svaret direkte Skat til Kommunen, og Forsamlingen maa med Magistraten være enig i, at denne Fordring ubetinget maa fastholdes som Betingelse for kommunal Valgret i Kjøbenhavn. Borgerrepræsentanternes væsentlige Opgave er at være en bevilgende og kontrollerende Myndighed i finansiel Henseende, og de økonomiske Interesser, der knytte sig til Kommunens Forvaltning, gøre sig Nar for Nar stærkere gældende. At Vælgerne, der skulle sammensætte den Forsamling, hvis Opgave det er paa Byens Indvaaneres Begne at deltage i Forvaltningen af Byens Økonomi, da maa være direkte interesserede i, at den sker paa rette Maade, maa anses som en uafviselig Fordring, men Garantien for, at en saadan Interesse er til Stede, kan kun søges i, at Vælgerne hde umiddelbare og direkte Bidrag til Kommunens Indtægter. Forsamligen maa derefter lige saa bestemt som Magistraten fraraade at udvide Valgretten til alle, der bebo en Lejlighed, af hvilken der svares Arealstat til Kommunen. Denne Skat afkræves og betales af Ejeren, og som i Magistratens Skrivelse nærmere udviklet, beror det formentlig paa en Fiktion, naar det gøres gældende, at den i Virkeligheden hviler paa Lejeren, det maa derfor anses vilkaarligh at tillægge Lejeren af en saadan Lejlighed Valgret i denne Egenskab. Det er fremdeles i Magistratens Skrivelse vist, hvilke praktiske Vanskeligheder der vilde være forbundne med at benytte Arealstaten som Grundlag og Maalestof for Valgretten, og alene disse maa gøre det utilraadeligt at udvide Valgretten til de nævnte Lejere. Udvidet man Valgretten til at omfatte alle, der hde direkte og umiddelbare Bidrag til Kommunens Indtægter, maa heraf for det første følge, at alle, der svare Indkomstskat, altsaa have en aarlig Skatteindtægt af 800 Kr., medtages, medens Census for Valgretten nu er 1,000 Kr., og endvidere maa ogsaa Erlæggelse af andre direkte Skatter til Kommunen, saasom Grundskat, give Valgret. Medens den sidstnævnte Udvidelse under de forhaandenværende Skatteforhold næppe vil medføre nogen bethdelig Forøgelse af Vælgermassen, er det i Magistratens Skrivelse paavist, at man ved at medtage alle, der svare Indkomstskat, vil forøge Vælgermassen med ca. 40 pCt. Denne Forøgelse kommer nu udelukkende den lavest beskattede Del af Vælgerne til Gode, og denne Del af Vælgerne vil herefter saa en aldeles uforholdsmæssig eller rettere en afgørende Indflydelse paa Valgene, saafremt den nuværende Valgmaade bevares uforandret. Naar nu henses til, at de lavest beskattede Vælgere maa antages at være de svagest interesserede i Kommunens økonomiske Styrelse, maa det anses selvfølgelig, at den nuværende Valgmaade ikke kan bibeholdes uforandret, men at den overensstemmende med Købstadkommunallovens § 6 maa forandres derhen, at samtlige Vælgere vælge et vist Antal Borgerrepræsentanter, og at den højere beskattede Del vælger et andet Antal, og i Betragtning af, at Borgerrepræsentationen ikke som Byraadene have en af Kongen valgt Formand, maa det formentlig anses rettest, at hver af de to Grupper af Vælgere vælger Halvdelen af Borgerrepræsentanterne. Afgørelsen af, hvem der bør henregnes til de højere beskattede, bør formentlig træffes efter lignende Regler som de i Købstadkommunallovens § 6 indeholdte, og man kan ikke finde det rigtigt — som anthdet i Magistratens Skrivelse — i Stedet herfor som Skel at vælge et bestemt Beløb i Skatteindtægt, bl. a. fordi Bengenes synkende eller stigende Værdi herved vilde faa en uberettiget Indflydelse paa det hele Forhold. I Forbindelse med denne Forandring bør endvidere vistnok Forholdstalsvalgmaaden indføres. Denne Valgmaade er mulig mindre naturlig ved kommunale end ved politiske Valg, og det maa forudses, at det vil være vanskeligt at faa den til at virke efter sit Bjemed i en saa stor Kommune som Kjøbenhavn; men Forsamlingen maa saavel med Folketingsudvalget som med Magistraten være enig i, at denne Forandring i Valgmaaden, der i alt Fald fra et teoretisk Synspunkt er bygget paa et retfærdigt Princip, ikke bør undværes, saafremt de øvrige ovennævnte Forandringer i Valgloven gennemføres. Endnu maa et Punkt berøres, der ikke findes omtalt i Magistratens Forslag, nemlig Spørgsmaalet, om det for at give en Person Valgret er, som for Tiden bestemt i Lov 23de December 1865, tilstrækkeligt, at den paagældende har været ansat til direkte Skat ved sidste Skatteansættelse, eller om det ikke bør fordres, at han ogsaa har betalt saadan Skat. Sidstnævnte Fordring stilles i den omtvænte § 6 i Købstadkommunalloven, jfr. Skrivelser fra Indenrigsministeriet af 2den April 1879 og 1ste December